

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De illis que soli deo peccata sua confitenda esse affirmant. cxlv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

est enim: Talem dispensatorem dominus quarit, qui sibi de suis nihil vsurpet.

Vt scemine menstruata non offerant. Cap. CXL.

*Ex concii.
Mogūti,
cap.6.*

Mulieres menstruuo tempore non offerant, nec sanctorum moniales, nec laicæ. Si præsumpserint, tres hebdomadas pœniteant.

De illis sceminis quæ ante mundum sanguinem Ecclesiam intrant, & quæ nupserint his diebus.

Caput C X L I.

*Ex pœnitenti
Theodo.*

Mulier quæ intrat Ecclesiam ante mundum sanguinẽ post partum, si masculum generat, xxxiii. dies, si feminam lvi. Si qua autem præsumpserit ante tempus prænitum Ecclesiã intrare: tot dies in pane & aqua pœniteat, quot Ecclesia carere debuerat. Qui autem concubuerit cum ea his diebus, decem dies pœniteat in pane & aqua.

Quod monachi secularibus pœnitentiam dare non debeant. Cap. C X L I I.

*Ex concii.
Mogūti,
cap.22.*

Liberi sint monachi ad dandam pœnitentiam secularibus.

Vt pœnitentes ante peractam pœnitentiam non reconcilientur. Cap. C X L I I I.

*Ex eodẽ.
cap.23.*

Non reconcilientur pœnitẽtes si necessitas non coegerit, nisi post peractam pœnitentiam.

De illis qui ad confessionem veniunt, necesse est vt primum de liuore inuidiæ, & auaritia, interrogentur. Cap. C X L I I I I.

*Ex pœnitenti
Theodo.*

Sanè quia de liuore inuidiæ, & de ira, necnon & de auaritia, vt superius digestum est, oriuntur homicidia, relictè, vt arbitror, censuimus de ipso vitio primũ qualiter sacerdotali iudicio canonicè penitus sit corrigendum ostendere: ac deinde secundum ordinem vitiorum ita remediũ subsequatur, quo facilius vñdecunquẽ pœnitens purgari voluerit, sine dilatione in singulis capitulis inueniatur.

De illis qui soli Deo peccata sua confitenda esse affirmant. Cap. C X L V.

Ex eodẽ.

Quidam Deo solũmodo confiteri debere dicunt peccata, vt Græci: quidam verò sacerdotibus confitenda esse percensent, vt tota sancta Ecclesia. Quod vtrunquẽ non sine magno fructu intra sanctam sit Ecclesiã, ita dicitur

taxat, vt & Deo qui remissor est peccatorum confiteamur peccata nostra, & hoc perfectorum est, & cum David dicamus: Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitiam meam non abscondi. Dixi, confitebor aduersum me iniustitias meas domino, & tu remisisti impietatem peccati mei. Sed tamen apostoli institutio nobis sequenda est, vt confiteamur alterutrum peccata nostra, & oremus pro inuicem vt saluemur. Confessio itaque quæ Deo soli fit, quod iustorum est, peccata purgat: ea verò quæ sacerdoti fit, docet qualiter ipsa purgantur peccata. Deus nanque salutis & sanitatis autor, & largitor, plerunque hanc præbet suæ potentia inuisibili administratione, plerunq; medicorū operatione.

De illis qui accipiunt pœnitentiam, & plus desiderant temporis constituti expletionem, quàm peccati remissionem. Cap. CXLVI.

Multi, quod non sine dolore dicendum est, in pœnitentia, non tam peccati remissionem, quàm temporis constituti expectant expletionem, & si carniū & vini vsus eis interdictus est, mutata non voluntate, sed eiusdem cibi aut potus perceptione, intantum deliciis suis indulgēt, vt deliciosius his interdictis, aliorum ciborū vel potionum appetitu viuere cognoscātur. Spiritalis autem abstinentia, quæ in pœnitentibus potissimū vigere debet, quorundam ciborum ac potionum perceptiones & desiderium fugere debet. Ille inquam, ille magis parsimonie seruire censendus est, qui sibi non solū quarundam rerum perceptiones, sed delectationes corporis penitus interdicit.

Ex pœnitentiali Bedæ pref byteri.

Quod secundum canonum & pœnitentialem statuta, pœnitentia danda sint. Cap. CXLVII.

Cum igitur omnia consilia canonum quæ recipiuntur, sint à sacerdotibus legenda & intelligēda, & per ea sit eis viuendum & prædicandum, necessarium duximus, vt ea quæ ad fidem pertinent, & vbi de extirpandis vitiis, & plantandis virtutibus scribitur, hoc ab eis crebrò legatur, & benè intelligatur, & in populo prædicetur.

Ex cōcil. Mogūti, cap. 20.

Vt nullus iniustas mensuras, & pondera iniusta, & à ciuibus non collaudata, lucri causa dare præsumat. Cap. CXLVIII.

Vt mensuræ & pondera iusta fiant, sicut indiuisis le-

Ex eodē cap. 21.